

Köy Aydınını

– Özçiçek · 15 Ağustos 2015

Köy aydını Buram buram ter bıraktım geçmişe,
Gelecekte rahat yaşayım diye.
Yavruları hanım, etti hediyeye
Bırak havuzları, dolmadı şişe.

Devlet memuruydum, hemde öğretmen,
Bilgi vermek için uğraşıp durdum.
Sanat öğretmeye, alet uydurdum
Meclis yasasıyla, ediverdi men.

El cüzdan doldurdu, bense boşalttım,
Fedakâr sınıfız, devlet gözünde.
Köylü çok inatçı, cami sözünde
İmam kazanınca, ben de tez battım.

Yobazlar aleyhte, müdür takma der.
Veliler yan çizer, yardım işine.
İftira takılır, aydın peşine
Bazı akli yeten, onu yakma der.

Köyüne mahkûmdur, şehre inemez,
Hastalansa bile, yürümek gerek.
Köyde yalnızlığa, dayanmaz yürek.
Bir eşek alıp ta, ona binemez.

Böylelikle solar, öğretmen Çiçek,
Şehir meslekdaşı, giyim kuşam da.
Züğürt mazereti, ünümüz kan da
Kabre ruhu değil, beden girecek.

,,,,,,,,,,,,,1495,,,,,,,,,,,,,11/ 03/ 2008,,,,,,,,,,,,,